

DEBRECZENY GYÖRGY

irodalmi félreolvasások

4.

Lóci órás lesz

*

agyban párnák fisz hangot vernek az időtérben
szimulálják az emlékezés folyamatait

*

az omlás virágai

*

közt halni meg

*

Harry Potter és a halál erkélyei

*

egy korszaknak akkor van vége
amikor az alapját képező infúziók elpárologtak
(illúziók, Arthur Miller)

*

haza és szaladás

*

újabb diétás falat lesz a nagybirtokosoknak
az osztatlan földvagyon

*

Oldás és köpés

*

a távolságot mint hüvelygolyót megkapod

*

lehettem volna iktató

*

eltanácsolt az egyetem fura pakura

5.

az audiológián hallva találták Bárczi Benót

*

egri csillagok háborúja

*

Tinódi Lantos Sebestyénnek
krónikás betegsége volt

*

Párnahuzatos történetek

*
a szerző új regénye hetente jelenik meg
fojtogatásokban
*
Sztóma himnuszok
*
a Wassermann érdemkereszt kitüntetését kapta
*
nem lógok a mesék tetején
*
ember küzdj és lopva lopjál
*
kitiltva szebb az élet az alkotás
*
egy idős krónikás beteg
Anonymustól kapta el a fertőzést
*
egy igazi könyvszerelő ember

6.

sósavval jöttél nem virággal
*
A párizsi Notre Madame
*
ez jó mulatság
fércmunka volt
*
ma ontják véretem
(vérvételre megyek)
*
ősz éjjel izzott a galagonya
a 3-as metró Határ úti állomásánál
(egy váltó)
*
Tihanynak leánya riadóra kapott parancsot
*
nem baj ha hull a hó
csak számla ne jöjjön
*
Múholdas rózsakert
*
József Attila-díjas báró

*
kiskéssel járja be Európát
*
szívemben mint száz macskaszőr
virul a halk remény
*
Megvető Könyvkiadó

7.

A gólyatarifa
*
s a gróf tán mulatt valahol
*
Moszkva nem hisz a könyveknek
*
utólag majd előre egyeztetünk mindent
*
Kunsági nemzéminták, 1956
(könyvcím, hímzés)
*
Ali baba és a 40 adóhatóság
*
még máma is hasad tovább
aludj el szépen kis Balázs
*
vágj ki minden fát
*
szolid dalirtás
*
hozott dr. Varsányinéval
sétáltatást vállal a kutya
*
ünnepelj egészen
keféld meg magad vizes kefével
(hajad)
*
Minden nap értelmetlenül
(könyvcím, németül)

kósza visszacsukások

NYÍRFALVI KÁROLY NYOMÁN

KÓZZA NAPJAIMON RÖHÖGÖK

kózza napjaimon röhögök
önmagam helyén ne keress
verset írok a dunyha alatt
feltartott kézzel másképp mosolygok

télire szőlőzsír kell
hogy ne érezzem az idő fűrtjeit
a növekvő reggelben késtem
késemmel árnyamat vizsgáltam

szárnyamat
talán szálka mehetett bele
letisztult tájban csikorog a kerék
szétrobban egy csomag zizi

KAVICSOT DOBTAM LASSÚ ÜTEMBEN

a zizi zacskója és a szaloncukorpapír
zörögnek
a sajt papír arcán léha mosoly
hogyan vonjam kérdőre így?

egy felhő szélén mosom fogamat
számolgom a sebzett habkarikákat
de velem van a teavaj
nadrágom tőle lett hétpecsétes

kavicsot dobtam lassú ütemben
a mozi kirakatába
úgyis csak latyak marad utánunk
meg szaloncukorpapír

INKÁBB MÉGIS VISSZACSUKOM

a bagzó macska behull a tóba
kajánul néz le rá a hold
legalább kajáltál?
kérdézi

hajnalidőben betolom
az éjszakát a házba
kertemben füvet nyír
az elhagyatottság

elkésni korán érkezem
egem s földem előveszem
azután inkább mégis
visszacsukom őket az ólba

VISSZACSUKOM

kósza kavicsom
röhög lassú ütemben
kajánul néz le rá
az elhagyatottság

hajnalidőben számolgom
a verseket
feltartott kézzel
zörög a szaloncukorpapír

visszacsukom
a holdat a versbe
a felhőt
a mozi kirakatába

ma alig bírok magammal

FILIP TAMÁS NYOMÁN

elképzem hogy tócsákat kerülgetek
kézzel festett tábla közli:
alig bírok magammal
arcom oly sugárzó átszellemült
a tengerfenékhez döccenünk puhán

tanár úr akkor én a tenger fenekét festem
vagy jó lenne vécére menni
igazán nem hiányzott ennyi izgalom
csillagok vonítását hallom
és felnéz az olvasó nő Salingerre

elhal a zene és meghalnak a lovak
micsoda zabhegyezés volt istenem!
én vagyok az első idegen látogató
és megérem ezzel a könyvvel a reggelt
a vért és a rózsát ugatja egy gazdátlan kutya

keringőt füttyül az éj és ruhákat szárít
búvárruhákat
jó lenne bulvárruhákat rögtönözni
a munkásotthonnál horgonyt venni
szabadnak lenni a szabadkikötőben

már az utolsó lapokat
tépem ki egy könyvtári könyvből
levelet fogok írni nekik
hogy tudok önfeledten mulatni
a zene meghal és elhalkulnak a lovak

a hajó csak dísz és úszni nem tud
akarna még súgni valamit
tanár úr akkor én a hajó fenekét festem
meg a csillagok vonítását
tanár úr ma alig bírok magammal

nem lakik itt a város felett

KORÁNYI MÁTYÁS NYOMÁN

tizenöt átszivárgás ami van
kilengnek összerogynak az üveggalambok
időnként minden szusifutár
és minden kínai gombaszakértő
apámnál gereblyézné a krumplit

jöjj ide kedves szó vedd le a ruhád
a recsegő parketten mezítláb
poros piros almák gurulnak
van a beszéd van a nyelv
nincs ennek értelme

piros hasú kibelezett hal vékony porcelánon
szeretném megírni ezt az egészet
otthon megpucolok húsz kiló halat
tíz kiló vékony porcelánt
átlátszó szememben izzik barnán

pontos fedéssel egymásra helyezni
a szusifutárokat és a kínai gombaszakértőket
hajnalban beülni a nonstop időbe
de a delfincsapat mindig megtalál
apámnál gereblyéznék a krumplit

hiába mondom nekik
jöjjön el a te országod
moslékszínű műanyagolvadék
a hulladékfelvásárló nem lakik itt
a város felett lebeg